

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris |||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt VI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

eius Eudo conceſſit in fata, proceribus cōmendans Caſtum puerum. Ergo Robertus iam factus elatior, magis copijs in regem puerū mouit: Comiſſo prālio, Robertus cedit. Redeunti victori Carolo Hebertus Viromanduſ comes fit obuiā per ſpecie gratulandi: Orat regē, aliuat Peronam. Perfido homini rex ſimplex credidit poterat ſuſpicari dolos, quod Roberti ſororem tenui coniugem. Intranter regē mox armati circuſtum apient, in carcerem protrahunt: quæres multorum Franciam malorum origo fuit. Tum coniurati proceſſi qui cum Roberto, Giselberto, cæterisq; ſentiebant, quod regem non haberet, de cōſtituendo rege deliberat. Ex liberis Richardi Burgundionum ducis ſuperfles filio Radulphus, Caroli nepos, hunc tametsi Carolus ex Bīgina Angliæ regis filia prolem ſuſtuliffet, in regem amittunt: qui Sueſtione regio ſumpto diademate de morte regnum adminiſtrat. Ludouicus autem Caroli Simplicis, vincti regis filius, paternorum amicorum ope deftutus, enauigato mari, ad Anglos ſe cum matre comilit. Pater in carcere permanſit.

CAPVT VI.

Hoc in rerū ſtatū cū eſſet, Henrico Ro. regi sapetendi cum exercitu Lotharingiā, inuitato quem diximus, Giselberto, occurrit nuncius Caroli vñcti regis cū madatis huiuscemodi. Carolus, inquit, quodam rex Franciæ, nunc vinctus, quādō illū ſuprematam laſitas oppreſſit, nihil habet in vita iucūdius quādō dire incolumentem, proſperitatē, & felicitatē tuam, qua plurimum ſpei ſibi filioq; reponitū arbitratut, datus bi pignus amoris nō vulgare: Manū p̄tulit preſcioſi mali tyris Dionysij, auro gēmisq; inclusam: quam regum quis, vt ſecum ybiq; haberet ſuperioribus annis corpore

diuulsit, perpetua tactus deinde, ut ferūt, amētia: Quādoquidem, inquit, Franciam deseruēre omnes virtutes, cum translatis preciosi martyris reliquijs, hoc apud te perpetui pignus amoris cupit esse depositū: pridē enim cū trāslato beati Viti corpore sub Pio Ludouico in Corbeā, omnis Francorū fortuna ad Saxones demigravit: nunc quod reliquum fuit Franciae regibus, apud te noueris collocatū. Henricus rex magnificū munus singula-
ri exceptit reuerentia, regem vincitū per eundē nuncium
cōsolatus, bono iussit esse animo: sibi curā fore honoris &
incolumitatis eius. Accessit huic dono aliud. Rodulphus
Burgundionum rex, qui aliquandiū in Italia regnabat,
cum aduersus Berēgarios depugnāset, in eadē prouin-
cia donum accepit à Samsone comite, lāceam miri ope-
ris, quæ quondam Constantini Magni fuisse perhibere-
tur. Erat autem adspēctu mirabile opus: iuxta medium
spinam fenestellis intercīsa, crucibus de Dominico ligno
insignita: precium erat in sacris reliquijs, cui ars acces-
sit cum auri metallo. Hāc interpositis, quos putabat ido-
neos, rex à rege magno precio accipere contendebat, si
fieri posset: sed non erat Rodulpho vlla rei aestimatio:
nibil illi in omni vita charius. Non destitutus Henricus pro-
mīsis, nōnunquam minis, vnde cung₃ causis quæsitis de-
siderium prosequi: & perfecit, vt ei dōno ab rege mitte-
retur. Hunc preciosum Imperij thesaurum, Imperatores
diū in delicijs habuēre: nunc, quibus ex causis incertum,
ad Nurenburgenses, vt creditur, peruenit. Erat huius
muneris prouentus semper Henrico acceptissimus: tan-
tumq₃ peperit inter reges vinculum, vt Rodulphum
Henricus magna parte Suevia donauerit. Eam arbitror
trans Rhenum, quæ nunc Imperialis est Burgundia.

CAPVT VII.

M 4

Ope-